

РЕШЕНИЕ

№ 4637

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разглежда дело номер **11834** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ц. Л. Ц., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника си адв. А. Г. против Решение № 4814/05.11.2024 г. постановено по АНД № 6259/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-033553/16.01.2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което му е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 1 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Искане се отмяна на решението, както и отмяна на издаденото наказателно постановление.

Редовно призован, касаторът, не се явява, представлява се от адв. Г., който счита, че АУАН е нищожен.

Ответникът – Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“, в писмени бележки, чрез процесуалния представител гл. юрк. П., взема становище за неоснователност и необоснованост на касационната жалба,

съответно за правилност и законосъобразност на НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Редовно призован, ответникът не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 4814/05.11.2024 г. постановено по АНД № 6259/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри състав, съдът е потвърдил НП № № 23-4332-033553/16.01.2024 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на Ц. Л. Ц. е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 1 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 28.12.2023 г. около 13.01 ч. в [населено място], Ц. управлявал л.а. „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на същия, по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като срещу бл. 120 на [улица]той е спрял за извършване на полицейска проверка. При нея с техническо средство Дрегер 7510 с номер ARPM – 0407, проба № 01968, извършена в 13.01 ч. на 28.12.2023 г., е установено, че водачът управлява МПС след употреба на алкохол - пробата е отчела положителен резултат от 0.98 промила на хиляда в издишания от водача в апарата въздух. Същия е уведомен за започване на ЗППАМ, като му е издаден талон за медицинско изследване с номер 0174235 и седем броя стикери за медицинско изследване за УМБАЛ „Св. А.“, [населено място], като същият не е дал кръвна проба за медицинско изследване. Проверяващите преценили, че Ц. е извършил горното в нарушение на разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, като във връзка с установените констатации на 28.12.2023 г. е съставен АУАН № 1118663. Ц. не е направил възражения по акта в законоустановения срок.

Въз основа на АУАН на 16.01.2024 г. е издадено наказателно постановление, с което на Ц. е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 1 000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, за административно нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът е възприел въз основа на показанията на разпитания свидетел –Р. С. актосъставител, както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът е кредитирал изцяло показанията на свидетеля, като логични и непротиворечиви.

Въз основа на доказателствата по делото се установява описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка.

От правна страна съдът е приел, че в АУАН, така и в НП се съдържат всички изискуеми от закона реквизити и е дадено достатъчно пълно и ясно фактическо описание. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, въз основа на приложените по делото заповеди за компетентност на актосъставителя и АНО. АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и при спазване на

процесуалния ред за това. Заключил е, че нарушението е извършено виновно при форма на вината пряк умисъл, като деецът е съзнавал общественотоопасния му характер и е целял настъпването на общественотоопасните последици.

По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Ц. Л. Ц., допустима жалба.

Настоящият състав счита, че не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Противно на твърденията в касационната жалба, словесното описание на нарушението е точно, ясно и недвусмислено, както и съответства на състава на административното

нарушение, за което е ангажирана отговорността на водача на МПС. Видно от разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Изрично в НП е посочено, че касаторът е нарушил чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП и тази хипотеза е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. За възникване на отговорността по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП не е необходимо да е реализиран кумулативно и съставът по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП – водачът да не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. Посочената разпоредба вмениява забрана на водача на ППС да управлява ППС под въздействието на алкохол, наркотици и други упойващи вещества. В случая касаторът е управлявал МПС след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си в размер на 0.98 промила, установено с Алкотест дрегер. Настоящият състав на АССГ, счита че това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, според който водач, който управлява ППС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и с глоба от 1 000 лв. Административни наказания в посочения законоустановен размер са наложени с процесното НП, поради което са изцяло неоснователни касационните оплаквания. Наказанието и е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, нарушителя е разбрал ясно извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същите са своевременно поискани и следва на основание чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ да бъдат определени в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-и касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4814/05.11.2024 г. постановено по АНД № 6259/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 22-ри състав.

ОСЪЖДА Ц. Л. Ц., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: